

[Qvist Jørgensen]

Hos de erhvervsfolk og læger, som arbejder med planer om etablering af hospitalerne, er hensigten naturligvis rent forretningsmæssig. Det viser aktiviteterne med planerne om privathospitaler i henholdsvis Ebeltoft og Borup. Der er mange penge at tjene på forretningsmæssige undersøgelser og behandling af folks sygdomme. Det viser erfaringerne klart fra udlandet.

Når initiativerne til privathospitalerne bluser op nu, skyldes det ikke mindst, at regeringens hårdhændede økonomiske politik over for kommuner og amter, således som vi har hørt det tidligere i dag, har tvunget dem ud i besparelser, der så igen har medført de uacceptabelt lange ventelister, som velstillede borgere, de, som scorer gevinsten ved selv samme regerings økonomiske politik, ønsker at betale sig ud af.

Det er vigtigt at få understreget, at beslutningsforslaget ikke er vendt imod behandlingskrævende borgeres forståelige ønske om hurtigst muligt at komme ud af deres lidelser. Forslaget er vendt imod regeringen. Den borgerlige regerings udsultning af det offentlige sygehusvæsen er et led i regeringens meget klare ønske om at privatisere sygehusvæsenet.

Jeg har netop hørt sundhedsministeren udtale, at de private betalingshospitaller alene skal være et supplement til det offentlige sygehusvæsen, men erfaringerne fra udlandet og regeringens fortsatte økonomiske politik over for sygehuskommunerne vil meget hurtigt placere de private betalingshospitaller som erstatning for det offentlige sygehusvæsen på en stribe områder. Tværtimod mener vi – således som det er sagt flere gange, også i dag – at der er behov for at styrke det offentlige sygehusvæsen, så nødvendige undersøgelser og behandlinger kan foretages uden urimelige ventetider for patienterne.

Der er ingen penge at spare ved at privatisere hospitalsvæsenet. Udenlandske erfaringer viser, at sundhedsudgifterne stiger. Private betalingshospitaller vil ikke påtage sig alle de opgaver, som et veludbygget offentligt sygehusvæsen gør, f.eks. uddannelse af medarbejdere. Private betalingshospitaller vil prioritere højteknologiske behandlingsmetoder på bekostning af de kroniske patienter, på bekostning af de gamle, på bekostning af de psykiatriske patienter osv., herunder hele det forebyggende arbejde på sundhedsområdet.

De private betalingshospitaller vil købe sig til de bedste medarbejdere i det offentlige sygehusvæsen og dermed være med til at sænke det faglige niveau i det offentlige sygehusvæsen til skade for hele folket.

Forbudet, der skal have virkning fra beslutningsforslagets fremsættelsesdato, skal i øvrigt have virkning, uanset om patientkredsen er danske eller udenlandske statsborgere. Selv om et privat betalingshospital etableres med henblik på at betjene udenlandske statsborgere, vil der ingen mulighed være for at hindre, at hospitalet ikke også kommer til at betjene danske statsborgere.

Vi er imod private betalingshospitaller af følgende fire grunde: 1) Der skabes ulighed på baggrund af borgernes indkomst. 2) De dygtigste medarbejdere fjernes fra det offentlige. 3) Ordningen har en negativ virkning på det samlede sundhedsvæsen. 4) Danmark er på vej ud på en sundhedspolitisk glidebane, hvor ingen kan se enden og konsekvenserne. Det er det første skridt, der er det farligste.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg vil blot lige nævne for historiebøgernes skyld, at hr. Henning Rasmussen tager fejl, når han siger, at De Radikale i 1983 var årsag til, at betaling for lægehjælp ikke blev vedtaget. Faktum er, at Fremskridtspartiet har æren for dette ved det i offentligheden kendte Rio Bravo-forlig.

Formanden:

Jeg var lidt i tvivl om, hvorvidt det vedrørte den sag, der er til behandling. (*Pia Dahl:* Det var den lige før!). Den har vi afsluttet for længst.

Lis Aaltonen (KF):

Dette beslutningsforslag ligner et udslag af en socialdemokratisk tvangstanke. Ifølge bemærkningerne til forslaget har det til formål effektivt at forhindre etablering og drift af private betalingshospitaller i Danmark. Og hvad er det så, forslagsstillerne hermed hinder så effektivt? Ja, vel først og fremmest nytænkning og fremsyn på hospitalsområdet. Dernæst fremkomsten af en måske ganske tiltrængt konkurrence mellem private og offent-